

és ketten.

vagyunk sötétbarnán

ölelkező szemeinkben

Áradó lustabarna örömben,

pupilládba szorul a tágas pillanat!

Vele mozdul a világ, vele mozdulok én is -

fekete cseppje fickándoz : összeszűkül, kitágul újra!

Megmerülök. Bársonybarna tükörtó közepén a mélység

Medrünkben lágyan fürdőzik a meztelen, parttalan meleg.

lassan készül, fészkelődik, hangolódik rám, színesül a csend. Csönd.

Vásznamon még halvány, világosbarna lehunyt arcod. Szivárványhártyádban

ALULRÓL FELFELÉ